

Το τέρας του Λοχ Νες

✖ Αν διερευνήσει κάποιος το φαινόμενο του τέρατος του Λοχ Νες, δεν μπορεί παρά να πλημμυρίσει από ερωτήματα. Η Νέσσου (χαϊδευτικό του «τέρατος»), είναι ένας από τους πιο ξακουστούς χαρακτήρες της Σκωτίας, και κάθε χρόνο χιλιάδες τουρίστες ταξιδεύουν στις όχθες της λίμνης του Λοχ Νες για να την συναντήσουν. Αλλά η ερώτηση για το τι βρίσκεται ή δε βρίσκεται πίσω από τα βαθιά, μυστηριώδη νερά του Λοχ Νες, έχει πυροδοτήσει βεντέτες, ανταγωνισμούς, πλαστογραφίες. Ακόμη και σήμερα, μια αναβράζουσα αντιπαλότητα υπάρχει μεταξύ των δύο μουσείων για τέρατα του Drumnadrochit, το ένα από τα οποία ασπάζεται μια σκεπτική άποψη για το μυστήριο, ενώ το άλλο τάσσεται αρκετά υπέρ της ύπαρξης της Νέσσου.

Πολλά χρόνια εξαπάτησης, ψευδοεπιστήμης και μεταφυσικών εμμονών έχουν καταστήσει τη Νέσσου ένα αμφίβολο πεδίο για σοβαρούς νατουραλιστές, ενώ τα σουβενίρ του τέρατος έχουν γίνει πια τουριστική κακογουστιά. Και όμως, η Νέσσου, είναι ένας από τους πιο ανθεκτικούς μύθους, με μια ιστορία που εκτείνεται από τον άγιο Columba (ή Columcille, άγιος της Ιρλανδίας, που έζησε από το 521 μέχρι το 597 μ.Χ.) έως τους Simpsons. Όποια κι αν είναι η αληθινή φύση του τέρατος, έχει αναπτυχθεί σε ένα πολυαγαπημένο σύμβολο του σκωτικού έθνους, άμεσα αναγνωρίσιμο σε όλο τον κόσμο. Ιστορίες που σχετίζονται με τον άγιο Columba και αρχαία σκαλίσματα των Πιχτών (οι Πίχτες ήταν ένας αρχαίος λαός που καταλάμβαναν τις εδαφικές περιοχές που σήμερα καταλαμβάνει η Σκωτία) που βρέθηκαν στα Highlands, περιλαμβάνουν την περιγραφή ενός παράξενου τέρατος με πτερύγια και ράμφος. Λαϊκοί μύθοι μιλούν για πνεύματα των νερών, κακόβουλα υδρόβια άλογα που έλκουν παιδιά στο θάνατό τους, και παλιοί χάρτες περιέχουν μέρη που σημειώνονται ως «Loch Na Beistie» (Η λίμνη του Τέρατος).

Η πρώτη γραπτή μαρτυρία της Νέσσου υπάρχει στο κείμενο του St Adamnan «η ζωή του St Columba» τον έβδομο αιώνα, η οποία διηγείται πώς ο άγιος έσωσε κάποιον Πίχτη από το τέρας του Λοχ Νες. Ο Columba λέει: «Μην πας μακρύτερα, μην αγγίξεις τον άνθρωπο: φύγε με όλη σου την ταχύτητα» (Thou shalt go no further, nor touch the man: go back with all speed). Κάποιοι λένε ότι η Νέσσου δεν έχει από τότε επιτεθεί σε κανέναν, άλλοι πιστεύουν ότι η ιστορία αυτή είναι μια παραβολή, που δείχνει την επιβολή του Χριστιανισμού στις παγανιστικές δοξασίες για τα πνεύματα της φύσης.

Χιλιάδες άνθρωποι ορκίζονται ότι είδαν ένα πλάσμα να κινείται στα σκοτεινά, βαθιά νερά της λίμνης του Λοχ Νες. Κάποιοι βλέπουν εξογκώματα, κάποιοι ένα μεγάλο σχήμα σαν φάλαινα, άλλοι κάτι σαν το κεφάλι ενός αλόγου. Ανάμεσα στους μάρτυρες έχουν υπάρξει σοβαρά και έντιμα μέλη της κοινωνίας. Τον Ιούνιο του 1965 ο αστυνομικός ερευνητής Ian Cameron είπε ότι είδε ένα «φαλαινοειδές αντικείμενο» 20 πόδια (6 μέτρα) μακρύ, ενώ, τον Οκτώβριο του 1971, ο πάτερ Gregory Brusey, ένας μοναχός από το αβαείο του Fort Augustus είπε ότι είδε ένα λαιμό 10 πόδια (3 μέτρα) ψηλό.

Από τις αρχές ωστόσο της δεκαετίας του '30 και μετά, η «Nessie» άρχισε να γίνεται ολοένα και πιο δημοφιλής με αφορμή πολλαπλές θεάσεις της από κατοίκους και περιηγητές.

Μετά τη διάνοιξη ενός καινούργιου δρόμου κατά μήκος της ακτής του Λοχ Νες το 1933, υπήρξε μια πλημμύρα από θεάσεις του τέρατος, συμπεριλαμβανομένων και αυτών του κυρίου και της κυρίας Spicer, οι οποίοι ισχυρίστηκαν ότι είδαν κάτι σαν «ένα δράκο ή προϊστορικό ζώο» να περνά μπροστά από το αυτοκίνητό τους. Η εφημερίδα Daily Mail έστειλε τον «κυνηγό των μεγάλων παιχνιδιών» Marmaduke Wetherell, ο οποίος παρουσίασε προπλάσματα γύψου από δύο γιγαντιαία ίχνη, τα οποία όπως αποδείχτηκε, είχαν δημιουργηθεί χρησιμοποιώντας μια βάση ομπρέλας με σχήμα ποδιών ιπποπόταμου. Ο Wetherell, ο οποίος κατά πάσα πιθανότητα έπεσε θύμα φάρσας, κατέληξε εθνικός περίγελος, μέχρι που παρουσίασε τη φωτογραφία ενός χειρουργού, που δείχνει έναν πλησιόσαυρο να κολυμπά δια μέσου του Λοχ Νες.

Το 1934 ο Άγγλος χειρουργός Kenneth Wilson τράβηξε τη διασημότερη ίσως φωτογραφία του πλάσματος (αποκαλούμενη και ως «φωτογραφία του χειρουργού») η οποία αποθανατίζει ένα τεράστιο λαιμό (προϊστορικού πιθανότατα) τέρατος να εξέρχεται από την επιφάνεια της λίμνης. Από τότε ξεκίνησαν αμέτρητες προσπάθειες για να εντοπιστεί και φωτογραφηθεί ξανά το περίεργο πλάσμα που κατοικεί στη σκοτεινή και βαθιά λίμνη της ορεινής Σκωτίας, καμία από τις οποίες ωστόσο δε καρποφόρησε. Αρκετές δεκαετίες αργότερα, σε μια επίσημη έρευνα υπό την αιγίδα της Υπηρεσίας Φυσικής Ιστορίας του Υπουργείου Περιβάλλοντος της Σκωτίας, έγιναν εμπεριστατωμένες και επιστημονικές έρευνες που κατέληξαν στα πιθανά συμπεράσματα ότι οι θεάσεις αυτές οφείλονται είτε σε κάποιο υπόλοιπο πάγου είτε σε κάποιο θηλαστικό, όχι πάντως τέρατος.

Από τότε και μετά, κατά καιρούς παρουσιάζονται διάφορες φωτογραφίες με πρωταγωνίστρια τη...«Nessie», ενώ εφημερίδες και περιοδικά πληρώνουν έως και

αδρά κάποιες φορές για να τις αποκτήσουν. Κάποιοι μάλιστα υποστηρίζουν ότι μια καθαρή φωτογραφία του «Τέρατος» ενδεχομένως και να τους αποφέρει χρήματα για μια ολόκληρη ζωή, κάτι που εξηγεί τις αναρίθμητες προσπάθειες εξαπάτησης μέσω φωτομοντάζ.

Η πίστη και το ενδιαφέρον για το τέρας του Λοχ Νες αυξήθηκε τη δεκαετία του 60, όταν η Νέσσυ υιοθετήθηκε από την κοινωνία των ανθρώπων που ασχολούνταν με τον αποκρυφισμό, ως ένα από τα ανεξήγητα μυστήρια του κόσμου. Οι ψυχικοί (μέντιουμ) είπαν ότι το Λοχ Νες ήταν μια πύλη μεταξύ ενός κόσμου και ενός άλλου, και οι συγγραφείς επιστημονικής φαντασίας υπέθεσαν ότι η Νέσσυ ήταν ένας δεινόσαυρος που ταξίδευε στο χρόνο. Όταν η επιστήμη αμφισβήτησε τις μαρτυρίες, ο θρύλος μεγάλωσε. Στη δεκαετία του 70, ο ερασιτέχνης κυνηγός της Νέσσυ Frank Searle, ζούσε σε ένα τροχόσπιτο κοντά στο Boleskine, στο αγροτόσπιτο που ανήκε στον Jimmy Page των Led Zeppelin και εκεί που ο Aleister Crowley ισχυρίστηκε ότι συνάντησε τον ιερό φύλακα άγγελό του. Ο Searle παρουσίασε δεκάδες φωτογραφίες της Νέσσυ, όλες φτιαχτές.

Το 1993 Ο ζωολόγος David Martin και ο βοηθός του Alastair Boyd ξεκίνησαν μία σοβαρή έρευνα με σκοπό την αποκατάσταση της αλήθειας. Επεξεργάστηκαν όλα τα διαθέσιμα στοιχεία και φυσικά τη περίφημη «φωτογραφία του χειρούργου».

Αποτέλεσμα της έρευνας ήταν η ομολογία σοκ του Christian Spurling. Ο Spurling (που λίγο καιρό μετά την ομολογία του απεβίωσε) αποκάλυψε πως η φωτογραφία τραβήχτηκε από το θετό αδελφό του, Ian Wetherell, και όχι από τον διακεκριμένο χειρούργο Kenneth Wilson. Η χρησιμοποίηση του ονόματος του Wilson (με τη θέληση του) βοήθησε στο να πειστεί ο κόσμος πως το υλικό είναι πραγματικό, μιας και κανείς δε θα μπορούσε να τον αμφισβητήσει λόγω το κύρους του. Το ενδιαφέρον είναι πως ο Ian Wetherell είχε παροτρυνθεί από τον πατέρα του Marmaduke Wetherell (παραγωγός κινηματογραφικών ταινιών) ο οποίος, όπως αναφέρθηκε, είχε μισθωθεί από τη London Daily Mail με σκοπό να βρει και να αποθανατίσει το...«Τέρας».

Έτσι λοιπόν ο Wetherell και η παρέα του κατασκεύασαν από πλαστικό ένα πρότυπο νερόφιδου (αλλά σε τεράστιες διαστάσεις), το έβαψαν στο σωστό χρώμα και το τοποθέτησαν στη κορυφή ενός μίνι υποβρυχίου! Ο σάλος που προκλήθηκε από τη φωτογραφία ήταν τόσο μεγάλος που οι συντελεστές της απάτης αποφάσισαν να μην αποκαλύψουν ποτέ και σε καμία περίπτωση την αλήθεια...

Δεδομένου ότι η ιστορία για το Τέρας του Loch Ness μετρά ήδη πάνω από 1.500 χρόνια, θεωρείται εξαιρετικά απίθανο να μιλάμε για το ίδιο τέρας. Εν ολίγοις, αν

όντως υπάρχουν τέρατα στην λίμνη, αυτά θα πρέπει να είναι αρκετά ώστε να παρατηρούνται καθ' όλη τη διάρκεια των 1.500 χρόνων. Σύμφωνα με μια έκθεση που ασχολείται με το θέμα, απαιτούνται τουλάχιστον δέκα πλάσματα με σκοπό να διατηρηθεί ένας πληθυσμός πλασμάτων τόσα πολλά έτη. Στην ίδια έκθεση αναφέρεται πως είναι αδύνατον να ζει στην συγκεκριμένη λίμνη ένα τόσο τεραστίων διαστάσεων αρπακτικό ζώο. Ο Ιταλός γεωλόγος, Luigi Piccardi, έρχεται να ενισχύσει την εγκυρότητα της έκθεσης υποστηρίζοντας πως οι σεισμικές βοές, τα κύματα αλλά και ο ήχος που παράγεται από το πέρασμα του ανέμου έχουν οδηγήσει τους ανθρώπους στο συμπέρασμα ότι ένα γιγαντιαίο κτήνος κρύβεται κάτω από τη σκοτεινή επιφάνεια της λίμνης.

Μελετώντας μια δεύτερη έκθεση που σχετίζεται με την συγκεκριμένη λίμνη μαθαίνουμε πως εκτενείς οικολογικές μελέτες δείχνουν ότι η λίμνη είναι σε θέση να διατηρήσει λιγότερους από 30 τόνους ψαριών οπότε τέρατα αμέτρητων διαστάσεων δεν είναι λογικό να ζουν εκεί. Επίσης, αξίζει να αναφερθεί ότι δεν έχει βρεθεί ούτε ένα κόκκαλο προς εξέταση παρά τις αμέτρητες διελεύσεις υποβρυχίων στη λίμνη.

Δε μπορούμε να αρνηθούμε φυσικά πως υπάρχουν οικονομικά κίνητρα ώστε ο μύθος να παραμένει ζωντανός, δεδομένου κάτι τέτοιο βοηθά τη τουριστική ανάπτυξη της περιοχής. Πολλές μάλιστα «επιστημονικές» έρευνες που διεξάγονται στη περιοχή χρηματοδοτούνται από την ίδια τη κυβέρνηση, κονδύλια τα οποία πολλοί υποστηρίζουν ότι έχουν μοναδικό σκοπό τη διατήρηση του μύθου προς όφελος του τουρισμού. Το BBC πάντως υποστηρίζει πως έχει αποδείξει ότι δεν υπάρχει κανένα «τέρας» στο Loch Ness χρησιμοποιώντας τη δορυφορική τεχνολογία ναυσιπλοΐας.

Η αποκάλυψη πολυάριθμων απατών δεν έχει κάνει τίποτε στο να μετριάσει την όρεξη του κοινού για ιστορίες του τέρατος. Οι φυσικοί επιστήμονες συζητούν ότι οι τόσο συχνές οπτικές απάτες είναι αντικατοπτρισμοί. Οι βιολόγοι θεωρούν ότι δεν υπάρχει αρκετή τροφή στο νερό ώστε να συντηρήσει τόσο μεγάλα πλάσματα. Έρευνες με sonar για χρόνια απέτυχαν να βρουν στοιχεία που να οδηγούν σε κάποιο συμπέρασμα. Και ποτέ δεν έχει γίνει κάποια ανακάλυψη πτώματος ή οστών της Νέσσυ. Ακόμη και το επίσημο όνομα «*Nessiteras rhombopteryx*», που καταγράφηκε από τον Sir Peter Scott, ανακαλύφθηκε ότι ήταν ένας αναγραμματισμός του «*Monster Hoax By Sir Peter S*», (τέρας ψεύτικο από τον Sir Peter S). Αλλά οι ιστορίες έχουν τη δική τους ζωή χιλιάδες έρχονται στο Loch Ness κάθε χρόνο, εκατομμύρια παγκοσμίως πιστεύουν. Και, όπως ο GK Chesterton

επισήμανε: «Πολλές φορές ένας άνθρωπος στηρίχτηκε σε λιγότερες μαρτυρίες, από αυτές που υπάρχουν για το τέρας του Λοχ Νες».

Πηγές: sportmag.gr | tech.pathfinder.gr